

LĪDZ CETURTDIENAI

Tā turpmāk sauksies laikraksta ievadnodaļa "Šajā nedēļā". Mūsu iznākšanas diena ir ceturtdiena, nesakrīt ar kalendāro nedēļu, tālab stāstīsim par starpceturtdienu posmu.

Šī svētdiena jau ir otrā gada svinamā diena. 18. janvārī — trešdien — sākas lūgšanu nedēļa par kristiešu vienību. "Jo ciešāki man kāds kristīgo ticību gribēja pierādīt, jo šaubīgāks es kļuvi. Jo pārdošāki un gavilējošāki otrs man to gribēja nolaupīt, jo apzinīgāki es sajutu, ka vismaz manā sirdī tā jāuztur" — sacījis Lessings.

Zemnieka kalendārs. 16. janvārī pulksten 22:26 Mēness sasniegs pilnu fāzi un atradīsies Veža zīmē. Šodien vēl "kavējas" pie Dviņiem, kur paliks līdz svētdienai, 15. janvārim, bet ceturtdien "ies" prom no Lauvas. Ziemā istabas puķes laistāmas ilgstošās Mēness redzamības laikā un tā, lai viss sakņu kamols kļūst slapjš. Miltus maļ īslaicīgā Mēness redzamības laikā. Piemēram, pilnā Mēnesī pirms pavasara paliem. 17. janvārī ir Teņa diena, ar to saistīti daudzi tautas ticējumi, par ko liecina arī vairāki citi šīs dienas apzīmējumi: Tanīsa, Tunnisa, Čūku un Čūkauša diena. Agrāk tā bijusi sievietu svētāmā diena. Laiks no Triju Kungu dienas līdz aizgāvēnim (šogad februāra sākumā, kad būs jauns Mēness) ir aizdzersnāms. Jaunciņa sūta "svātus" pie izredzētajām, brauc lūkoties meitas un liek baldā dzērāmo. Ja viss veiksmīgi, tad tuvākajā laikā seko apdzīras, kuras piedalās vēcāki un citi tuvākie radnieki, pirmā glāze jādzer janīvei.

Tautā janvāris attiecināts uz jūliju: ja pirmais ir sauss un auksts, otrs būs sauss un karsts. Bet ja janvārī maz sniega, daudz tā būs martā, siltums liecina par siltu maiju. Laba raža sagaidāma, ja Triju Kungu dienā kaut uz īsu brīdi spīdēs saule un nakts bijusi zvaigznaina, bet neauglīga — ja janvārī līst, ir bieži atkušņi un maz sniega.

Nemārot un Klusi Klusi Ziemas māte ietērpusi Sudrabainā vižmā visu...

GADĀS...

Pēcnācējiem būs ko brīnīties

Iegādājies "Kalendāru lauksaimniecībniekiem", ko laidusi klajā izdevniecība "Avots". Viss tā kā būtu labi, taču mani pārsteidza ilustrācijas pie mēnešiem. Skatos un brīnos: 1995. gadā pie mums plauj ar izkaptim, ar zirgu arkliem un tamlīdzīgi. Kā lielākais tehnikas sasniegums ir motorblocs, ar kuru, ja kāds to iegādājies, cilvēks vairāk nomokās, nekā ko padara. Protams, kādos nieka plekšos vēl jāizmanto zirgs un govju saplāt svaigu zaļbarību nelielā daudzumā nav par skādi ar izkapti. Bet vai šie darba rīki un paņēmieni ir tik tiešām raksturīgi šobrīd laukos, vai turpat katrā zemnieksaimniecībā neredz traktoros un citu tehniku? Bus gan pārsteigti mūsu pēcteči, kuri, zinādami, ka kalendārs ir sava laika meta atspoguļojums, pēc gadiem redzēs šo izdevumu un domās: vai Latvija tomēr bija visatpalikušākā zeme pasaulē?

Kompjūteram uzlikts tabu

Ar vārdu "tabu", kā zināms, Āfrikas iedzīvotāji apzīmē aizliegumu. Tāds laikam uzlikts arī kompjueterim Aizkalmes pamatskolā. Par simbolisku cenu tas saņemts no SIA "Agroapgaude" un stāv nelietots. Varbūt var attaisnot, ka lauku skolā trūkst speciālistu, kas jaunajai paaudzī mācītu apieties ar datortehniku. Bet tai taču pieder nākotne, katrā iestādē un organizācijā kantoros jau tagad dažādas operācijas kļūst pilnīgi atkarīgas no šīm drošajām, parocīgajām un efektīvajām mašīnām, ar kurām jāprot apieties katram izglīotam cilvēkam, par kādiem dienās kļūst ar tagadējie pagasta bērni. Varētu taču vismaz iepazīstināt ar datoriem, ja ne citu, tad ar kompjueterspēlēm, kas attīsta bērnu domāšanu un reakciju. No tā, ka tie stāv ar "tabu" zīmogu, nav nekāda labuma.

LZS RAJONA NODAĻĀ

Janvāra pedēdējā svētdienā kinoteātra "Ezerzeme" telpās notiks LZS rajona nodaļas gadskārtējā konference, uz kuru aicināti arī visi atbalstītāji un līdzjutēji, kā arī citādi domājošie. Piedalīsies vairāki 6. Saeimas deputāti. Sākums pulksten 10.00.

Rajona padome

Šodien tas aktuāli

VETERINĀRIJA

- Cūku mēris** - ļoti akūta visa vecuma cūku slimība, kurai raksturīga ļoti augsta (41.0-42.0°C) ķermeņa temperatūra, kura paliek visu dzīves laiku, sīki asiņojumi ķermeņa ādā, uzspiežot ar pirkstu tie nepazūd, slimība beidzas ar nāvi. Jerosina ļoti izturīgs viruss, kas sasalumā saglabājas gadu (arī žāvētā gaļā). Slimās cūkas neārstē. Skartajā saimniecībā visas cūkas izkauj, gaļu izvērtē sanitāri vet. eksperts. Liķus sadedzina, mēslus sakrau līdz termiskai pašsakaršanai, saimniecībai uzliek stingru karantīnu, kuru noņem 40 dienas pēc pedējās slimās cūkas likvidēšanas, bet ierobežojumi paliek vēl gadu.
- Lai izsargātos no cūku mēra:
- 1) visas iepirktas cūkas jātur 30 dienas karantīnā, līdz jābūt veterinārai apliecībai vai sertifikātam (ja ievestas cūkas no citas valsts) ar norādi par cūku vakcinācijām un izmeklējumiem (tuberkuloze, bruceloze, leptospiroze u.c.),
 - 2) ja pērk sīvēnus, jāpieprasa veterinārā apliecība ar ierakstu par vakcināciju pret mēri un sarkanguļu,
 - 3) nepieļaut svešu, nepiederīgu cilvēku uzturēšanos savu dzīvnieku mītnēs,
 - 4) ēdienu, virtuves atkritumus pirms izēdināšanas cūkām vārit 30 minūtes,
 - 5) rūpēties pašiem par savu cūku, sīvēnu savlaicīgu vakcināciju pret mēri un sarkanguļu (vakcinē no 8-9 nedēļu vecuma).
- Sarkanguļa** - vai cūku roze ir akūta cūku infekcijas slimība, kas raksturojas ar drudzi (temp. 40.0-41.5°C) un raksturīgiem kvadrātveidīgiem izsitumiem uz ādas, kas izzūd, ja uzspiež ar pirkstu. Slimo vairāk cūkas no 4-9 mēn. vecuma, jauni sīvēni reti. Slimība labi pakļaujas ārstēšanai, ir specifisks serums (ja nav seruma, labi panākumi ar antibiotikām un vistas olas baltumu).
- Lai izsargātos no sarkanguļas:
- 1) sīvēni 2 mēn. vecumā jāvakcinē pret sarkanguļu ar 12-14 dienu starplaiku un pēc 2 mēnešiem jāvakcinē atkārtoti,

Kalendāris

Nr. 3

1995. gada 12. janvāris

Maksā 5 santimi

ZIEMSVĒTKU LOTERIJA

Aizvadītā gada 25. decembrī Saldū notika zemnieku apvienības rīkotā loterija, kuras lielākie laimesti bija traktori MTZ-82 un T-25A, plaujmašīnas KS-2.1, konveijertipa grābekļi KG-3, sējmašīnas SZT-3.6, zāģi "Džonsred" un citas mantas. Kā soliņa rīkotāji, tad bez laimesta nepalika neviens. "Zemturiem" rajona lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītājs Māris Liniņš teica, ka pārdotas 200 biļetes. Lielākie laimesti šoreiz aizceļojuši uz Madonas, Liepājas un Saldus rajoniem. Priekšējiem "tikuši" no 1 līdz 10 latu vērtībā, uz vairākām biļetēm — pat pa divi. Kā jau laimes spēlē. Tiem, kuri neko nevinēja, ir mazas dāvanīņas. Vinnestus izsniedza LK rajona birojā.

Jaungada akcija

BŪDIŅĀ UZ KALNA

Daba nav skopojusies, veidodama mūsu puses ainavas, ko visi pazīst ar Austrumlatvijas pauguraines nosaukumu: upītes un gleznaini pakalni, meži un purvainas zemienes. Turīstam, svešam garām braucējam vai gājējam priecē sirdi ik pēc sola mainīgā ainava. Bet domādama par skaistu noformējumu, daba bijusi vienpusīga — nav pagādājusi auglīgu zemi. Kalnainu dēļ tā grūti apstrādājama. Tā ir arī vienā no Aizkalmes pagasta nostūrēm — Zeilēs.

Aiz pagrieziena no Sņepstu pilskalna pēc dažiem kilometriem, kā pastāstīja pagastā, dzīvo Bronislava un Pēteris Pizeļi, abi jau lielā vecumā. Tikai jāizbrauc cauri mežam un tur jau būs pa kreisi.

Ceļš ieslēdēts, no biežokna atskan traktora urkskēšana un motorzāģa troksnis — kā jau ziemā, meža darbu laikā. Viņā malā, netālu no mājām, atpušas viru bariņš, kuri nupat vēl gāzuši kokus. Drošs paliek drošs — jāprecizē ceļš, jo tas, kas dzirdēts, tuvumā ir pavisam savādāks.

Virī parādīja, kur tieši atrodas Pizeļu māja, bet brīdināja: svešiem viņi durvis neverot. Saimnieks savā laikā kolhoza darbos pazaudējis kāju, kļuvis nervozs, ļoti slimīgi uzņemot to, ja kāds izsaka līdzjutību par viņa stāvokli, vai, nedod Dievs, ieminas, ka labāk būtu mūža nogali pavadīt pansionātā. Ieteica paņemt par ceļvedi kādu no tuvinājam Vucānu mājām.

Lai top. Vucānu māju saimnieks Zigmunds strādā pagasta agroservisā un kopā ar dēlenu darbā, mājās saimnieko sieviete — Vijai jāpieskata mazā meitiņa Gunta. Līdzī iet cieņīs — Zigmunda masa Genovefa Meldere, Rīgas Modeļu nama darbiniece, kura ieradusies brīv-

dienās. Viņa arī bieži turp aizstaigājot, aiznesot maizi, citus produktus, tā kā Pizeļu mājā pazīstama.

Taciņa aizvijas pāri augstam pakalnā, kurš jau sen nav redzējis lemesi. Un vispār grūti izmantojams, ja nu vienīgi ziemā nobraucieniem ar slēpēm — tik augsts un stāvs. Tad nolaižamies dziļā ieplakā un atkal kāpjām citā pakalnā. Tur tad arī ir gājiena mērķis. Sniega maz, laiks nav auksts, pavadone stāsta par to, ka pagasts Pizeļu mājā vasarā uzlicis uz jūta ruberoīdu, jo lietus lijis cauri būdiņas jumtam. Tā pakalnā stāv vienuļa un sēriģa, apkārt kā sarkanbrūna lapsas aste rēgojas nenoplautās pērnās zāles stiebrī, redzami kādas bijušās ēkas pamati. Klusums, var dzirdēt, kā aiz mājas šālc mežs. No diķa, kura ālīgīs rūpiģi aizlikts ar vīšķi, lai neaizsault, ved taciņa uz durvim, tas malā — daži nezāģēti malkas kluči. Zinot, ka iemītņieki tikpat kā neatstāj savu mājokli, Melderes kundze droši kļāvē pie durvim.

Pēc kāda laiciņa atskan jautājums: — Kas nāk?

Viņa nosauca vārdu un mums atver. Uzmaniģi pārkāpjām pāri sliekšnim, uz kura ir lupata, lai aizbāztu šķirbu durvju apakšā un ar to taupītu kādu kripatu siltuma. Nonākam mazā istabīnā ar nokvēpušiem griestiem un sienām, senlaicīgiem skapiem un sen mūrētu krāsni. Nav nosakāms ne to, ne pašas celtnes vecums. Pizeļi šajā vietā dzīvojuši no neatmināmiem laikiem, Jāņa tēva un vectēva.

Saimnieks slim, man katru mīļu brīdi jāuzmana. Visu laiku gulēja, tikai tagad, kad jūs nācāt, piecēlās, — stāsta Bronislava. — Atvainojiet, ka runāju tik skaļi — ausis šālc.

NĀKAMĀJĀ NUMURĀ

- ◆ Jaungada akcija turpinās, šoreiz tā aizvedīs uz Ardavas pusi, pie divām pensionētām skolotājām.
- ◆ J. Lozdas kungs stāstīs par zemnieku skolu sākotni.
- ◆ Būs jauni padomi lasītājiem, sniegsim atbildes uz jautājumiem.
- ◆ Šoreiz apskats par N. Dimanta topošo grāmatiņu bija jāatliek pienācīgas vietas trūkums dēļ — tā tam rezervēta nākamajā numurā.
- ◆ Būs citi interesanti raksti.

Viņa noprasa, kas uzlicis jaunu jumtu un cik par to jāmaksā, un vai tas nenozīmē, ka viņiem grib atņemt māju? Un ko nozīmē šīs nāciens?

Vecums un dzīves likstas viņus padarījušas sevi noslēģušas, nevienam neticošus un visapkārt redzošus tikai nodevību, pārestības, stiprākā varu. Viņi nevar iedomāties, ka kāds varētu ko šo cilvēku labā darīt nesavtīgi, no firas sairdsapziņas, bez "slēptām domām", bez ļaunuma. Mēģinām skaidrot, ka esam ieradusies ar cēliem nolūkiem, ka lūgsim, lai pagasta valdes priekšsēdētājs Pēteris Rožinskis parūpējās, lai viņiem piegādā kādu kravu jau sazāģētas un saskaldītas malkas, jo ziema vēl tikai sākas. Viņi mūs neklausās.

— Nevienš mūs no šejienes nedabūs ārā, — saka Bronislava, — līdz pašai pēdīgajai stundīnai. Tad dariet, ko gribat.

Ne tikai šiem slimajiem un daudz pieredzējušajiem lauku cilvēkiem līdz kaulu smadzenēm iedusies doma, ka viss, kas ir mans, kas pazīstams un tuvs ir tas labākais par visas pasaules zeltu un citiem labumiem. Viņus var saprast. Saprasti arī to slimīgi lepmumu, ka, sak, labāk ējam bojā, nekā pieņemam jūsu palīdzību. Bet...

Bez tiem kaimiņiem, ar kuriem iepazīties šodien, šis vientulās, laika zoba grauztās mājas regulāri apmeklē Pēteris masa Genovefa Kažemāka. Ko var darīt — viņiem jāpiedod vājības, jo, pēc būtības, ne jau paši pie tam galā vainīgi. Šajā kalnā jāuzkāpj un šajā būdiņā jāielūkojas ne tikai kaimiņiem un radniekiem, kuram katram labas grības cilvēkam.

A. Rancāns

- 2) pērkot sīvēnus, prasīt īpašniekam veterināro apliecību ar ierakstiem par vakcināciju pret mēri un sarkanguļu,
- 3) pie slimās cūkas savlaicīgi aicināt veterināro darbinieku.

Leptospiroze- vai infekciozā dzeltenā kaite ir cilvēku un dzīvnieku infekcijas slimība, kurai raksturīgs drudzis, dzeltenīgums, sāpes muskuļos (sākums ļoti līdzīgs gripai). Leptospirozes perēklis dabā ir grauzēji - sevišķi pelēkās žurkas, kuras mitinās visās apdzīvotās vietās, laukos, pilsētā, kūtiis u.c. Inficētie grauzēji ar urinu izdala leptospiras, inficējot ūdeni, saknes, uzturliedzekļus, dzīvnieku barību. Lai apkarotu leptospirozi, vispirms jāvēršas pret infekcijas avotu:

- 1) jāiznīcina grauzēji, jāierobežo to izplatība,
- 2) jāievēro personīgā higiēna (mazgājoties),
- 3) dzīvniekus kopjot, jāvalkā halāts, tas jāglabā atsevišķi,
- 4) jānodrošina pagrabu, sakņu, spēkbarības glabātuvju noslēģšana, lai nepiekljtu grauzēji,
- 5) jāievēro tīrība, kārtība telpās, kūtiis u.c.,
- 6) nepieciešams veikt dezinfekciju, balsināšanu vismaz reizi gadā,
- 7) nedzirdīt dzīvniekus no atklātām ūdens krātuvēm, peldēties tikai atļautās vietās,
- 8) pērkot dzīvniekus, jāprasa īpašniekam veterinārā apliecība, lai dzīvnieki būtu izmeklēti uz tuberkulozi, leikozi, brucelozi, leptospirozi.

Trakumsērga - ir cilvēku un dzīvnieku akūta infekcijas slimība, kuru izraisa viruss, izpaužas ar centrālās nervu sistēmas darbības traucējumiem, uzbudināmību vai nomākumu, kam seko paralizes un nāve. Nav ārstējama. Inkubācijas periods 10 dienas līdz gadam, vidēji 2-8 nedēļas. Dabā trakumsērgas vīrusu cirkulē savvaļas gaļēdāju dzīvnieku (lapsu, jenotu, vilku u.c.) vidū, izraisot to saslimšanu. Slimajiem dzīvniekiem izzūd bailu sajūta, vērojama agresivitāte, meža dzīvnieki nāk ārā no meža, uzbrūk mājdzīvniekiem un arī cilvēkiem, stipri siekalojas. Dzīvnieki trakumsērgas vīrusu izdala ar siekalām, cilvēks inficējas, ja viņu traumē (sakož, saskrāpē) vai apsiekalā

Nobeigums 3. lappusē

KRISTUS PIEMIŅAS ZĪMES

Katoļu Baznīca nogājusi garu vēsturiskās attīstības ceļu, tās simboliskā sabalājusās daudzās zīmes, kas liecina par to vai citu notikumu. Vairākas velētas Jēzum Kristum.

Grieķu valodā pirmais burts un pēdējais — alfa un omega, simbolizē sākumu un beigas. Šajā jēdzienā ietverts viss — zeme un debesis, cilvēki. Viss ir Dieva rokās un pastāv no mūžības uz mūžību.

Jūdu tautas zvaigzne, arī Dāvīda zvaigzne veidota no diviem regulāriem trīsstūriem, kuriem viena pamatne augšā, otra — apakšā, tāpat simbolizē debesis un zemi, ko Dievs nošķīris un izgaismojis.

IHS — šie trīs burti ir saīsinājums no latīņu valodas "Jesus Homium Saluator", latviešu tulkojumā nozīmē "Jēzus — cilvēces pestītājs". Teiciens pazī-

tams visās pasaules tautās ar nozīmi "Dievs, palīdz!"

INRI — (arī JNRJ) — "Jesus Nazarenus Rex Judeorum" — "Jēzus no Nazaretas, jūdu ķēniņš" — to kādreiz Pilāts liecis uzrakstīt virs krustā piekulta Jēzus galvas latīņu, grieķu un ebreju valodās.

Šī zīme atgādina Ādama un Ievas piedzīvojumu paradīzē, kur čūska, apvijusies dzīvības koka stumbram, pavināja uz grēku pirmcīvēkus. Te krusts simbolizē katru no mums, kuru ļaunums kā čūska cenšas samaitāt.

Pelikāns, kurš no savas pāršķeltās krūts ar asinīm baro izsalkušu bērnu, simbolizē pašizlīdzību. Sv. Akvilīnas Toms saka: "Jēzus, mūsu Kungs un Pestītājs, dārgais Pelikāns, ļauj man caur tavām asinīm iegūt sirds skaidrību!"

No grieķu valodas burtiem CH un R veidotā monogramma simbolizē Kristu, ko ebreju valodā sauc par Mesiju. Nabadzīgs viņš ieradās mūsu pasaulē, bet kļuva par pirmo Adventu, par pasaules vēsturi un cerību.

Pēc Teodora Glāzera atziniem
grāmatā "Vom Himmel auf Erden"
("No debesīm uz zemi").

IHS INRI

GRĀMATU PLAUKTAM

"Dārzeni ir nozīmīgākais vitamīnu, minerālvielu, mikroelementu un fitoncīdu avots, tie papildina mūsu uzturu ar olbaltumvielām, ogļhidrātiem, taukvielām un organiskajām skābēm. Dārzenos, sevišķi garšaugos, ir ēteriskās eļļas un fermenti, kas cilvēka organismā normalizē un stimulē hormonu darbību" — tā patiesi apgalvots E. Indriksona grāmatā "Retāk audzētie dārzeni", kas iznākusī ar piebildi "Zelta padomi".

Šajā brošūrā (maksā tikai 12 santīmus) jūs iepazīsities ar tādiem sakņu dārzeņu brīnumaugiem, kuri nav dzirdēti, bet lieliski aug mūsu zemītē un ir īstas bagātības krātuves. Autors iesāk ar padomiem augsnes sagatavošanā, kalpošanā, apstrādāšanā un mēslošanā, stāsta par dēstu audzēšanu, kaitēkļu un slimību apkarošanu. Tālāk seko šo dārzeņu raksturojumi, izmantošana, audzēšanas īpatnības, novākšana un uzglabāšana. Kāpostu tajā ir astoņas šķirnes — Briseles, lapu, Savoņas, sarkanie, Pekinas un citi, četru šķirņu čemurziešu dzimtas pārstāvji. Savukārt mongols, fiziālis un citi ir baltu dzimtas dārzeni. Maz tādu, kuri pazīst Meksikas vai Indijas gurkus, daudzposmu, Batuna, Šarlotes un citus sīpolus, tajā skaitā sīpolu garšaugus, Endivijas un eskariola salātus, melnsakni un auzu sakni, vēl citus. Tā ka lasītāju gaida daudz patīkamu un interesantu iepazīšanās.

Zemnieki nereti sūdzās, ka neizdevīgi turēt lopus, jo svaigas gaļas realizācija neatmaksājas. Zāvēta gaļa, desas, gaļas konservi ir daudz pieprasītāki, jo arī pircējam ir tās pašas problēmas ar uzglabāšanu. Pie mums parasts uzturā lietot liellopu, cūku un aitu gaļu, trušu un putnu, taču to lieliski var bagātināt ar zirgu, nutriju, aļņu, briežu, meža cūku un zaķu gaļu, ēdama zilpu, lāču, bebru, bruņurupuču, vaļu un citu dzīvnieku gaļa. Uzturā nepieciešamas olbaltumvielas un tauki, kas nāk no dzīvnieku pasaules — arī par to jūs varat izlasīt V. Narajevska brošūrā "Gaļas izstrādājumi mājas apstākļos", kura bagāta ar daudzām ēdienu pagatavošanas receptēm, praktiskiem padomiem par desu pildīšanu un zāvēšanu un citiem. Maksā 30 santīmus.

Mums ir lielas zemnieku saimniecības, bet netrūkst arī tādu ģimeņu laukos, kuras apstrādā nelielas platības, piemāju saimniecības, turot pašiztikai nepieciešamos lopus, audzējot lauka kultūras. Arī viņiem jo svarīga ir saimniecisko darījumu uzskaitē, plānošana, jāzina, cik un ko saražojušas un kas iepirkts. Sadarbībā ar Latvijas Lauksaimniecības konsultāciju centru zinātniskā ražošanas konsultante "Bokova" laidusi klajā "Zemnieka piezīmi grāmatu" (maksā 59 santīmus), kurā ir ganāmpulka saraksts, plaša vieta atvēlēta naudas un preču ieņēmumu un izdevumu uzskaitē un daudzi citi noderīgi padomi.

B. Ludženika, Preiļu grāmatu nama
"Latgale" direktore

VĒSTURES LAPPUSES ŠKIROT

Jānis Broka
LATGALES ZEMNIEKU SKOLU SĀKOTNE

(2 turpinājums Sākums Nr. 1)

J. Sproģa kalendāram Latgalē bija nopietns konkurents: ar 1862. gadu sāka iznākt G. Manteifeļa "Inflantzīmes Lajkagrōmota aba kalenders" ar katoļu baznīcas ziņām un pielikumu, kur ievietoti raksti "ne tikwin diel psckajdrynoszonas, bet wiel un diel pryciejga (gudiejga) lajkakawiekla wyssu kalendera lasejtōju". Tam Latgalē bija liela piekrišana. Pēc 1865. gada šo kalendāru iespieda gan Rīgā, gan Tērbatā. 1871. gadā, piedraudot ar izsūtīšanu, policija piespieda G. Manteifeļi dot parakstu, ka viņš turpmāk neizdos nekādas grāmatas ar latīņu burtiem.

Sadā Latgalei saspringtā iekšpolitiskā situācijā tika realizēti pārkārtojumi skolu darbā. 1863. gadā Vitebskas skolu direkcija labākai skolu darba uzraudzīšanai izveidoja trīs daļas: Daugavpils, Mogiļevas un Vitebskas. Pirmajai pakļāva Daugavpils, Rēzeknes, Ludzas un Drīsas apriņķus un par tās direktoru iecēla Daugavpils ģimnāzijas direktoru V. Ņevzorovu, kas šo posteņi paturēja līdz direkcijas likvidēšanai 1874. gada 25. maijā. Jau pirmajā gadā V. Ņevzorovs veica inspekcijas braucienu pa apriņķu pilsētām un konstatēja, ka "izņemot Dinaburgas pilsētu, šie apriņķi ir vistumsākais guberņas nostūris. Tikai Rēzeknē darbojas 3 kl. apriņķskola, Drīšā draudzes skola, bet Ludzā nav par draudzes skolas. Pēc ilgstošas sarakstes draudzes skolu Ludzā atvēra 1864. gada 3. maijā.

1863. gada 23. martā valdība izdeva "Nolikumu par Viļņas, Grodņas, Kauņas, Minskas, Mogiļevas un Vitebskas guberņu skolām". Iecēla 5 tautskolu direktorus un deva katram attiecīgu skaitu inspektoru, kuriem vajadzēja parzināt līdz 50 skolām katram. Tika izveidotas arī guberņu un apriņķu skolu padomes. Apriņķu skolu padomē ietilpa mācību pagabala kurators izraudzīts tautskolu direktors vai ģimnāzijas skolotājs (priekšsedētājs), Iekšlietu ministrijas pārstāvis (gubernators par tādu izraudzītais apriņķa priekšnieku, kuram obligāti bija jābūt krievam), garīgā resora pārstāvis (vietējās pareizticīgo draudzes mācītājs) un viens no

tautskolu inspektoriem. Katoļu garīdznieku pieaicināja tikai tad, kad sprieda uz katoļu reliģiju attiecošus jautājumus.

1864. gadā Latgales skolas pievienoja Viļņas mācību apgabalam. 1964. gadā 10. jūlijā izdeva "Nolikumu par elementārājām tautskolām", pie kurām piekaitāja kā pilsētu, tā lauku elementārskolas. Pēc šī nolikuma tautskolas dalījās vienklasīgās — ar 3 vai 4 gadu apmācību, un divklasīgās — 5 vai 6 gadu apmācību. 2-kl. tautskolu programā bija ietverta reliģija, krievu valoda, glitrakstīšana, aritmetika, vēsture, ģeogrāfija, baznīcas dziedāšana un rasešana. Vadoties no vietējiem apstākļiem, atļāva arī arodapmācību zēniem un rokdarbus meitenēm, bet lauku skolas iepazīstināja ar dārzkopības, sakņkopības un biškopības pamatiem. Vienklasīgajās tautskolās mācīja rēķināšanu, reliģiju, lasīšanu un rakstīšanu. Mācībām bija jānotiek krievu valodā. Skolotāja darba slodze bija 26 stundas nedēļā, vienas mācību stundas ilgums — 60 minūtes. Mācības uzsāktas vēlā rudenī pēc lauku darbu beigšanas un beidzamas pavasarī pēc to atsākšanas. Tādējādi mācību gads ilga 4—5 mēnešus.

Nobeigumā skolēni kārtoja eksāmenus. Apriņķskolā — reliģijā, krievu valodā rakstos un vārdos, aritmetikā, ģeometrija un Krievijas vēsturē, bet elementārskolās — reliģija, krievu valodā un aritmetikā.

Zemnieku bērniem parasta parādība bija mācības katrā klasē 2 gadi. Tas izskaidrojams gan ar grūtībām krievu valodā, gan nabadzību, jo tikai pa ziemu viņi varēja mācīties. Tāpēc apriņķa skolā iestājās, pārsnieguši normālo vecumu, 16—17 gadus veci. Tomēr, kā norādīja Daugavpils skolu direkcijas direktors, "ņemot vērā viņu pastiprināto zinātkāri, kā arī to, ka zemnieku bērni nevainojami uzvedas, nav pamata viņus atturēt no tālākas mācīšanās".

(Turpinājums sekos)

TURPINĀSIM VISU NOVADU LATVIEŠU TUVINĀŠANAS CEĻU!

Dārgo novadnieku, Anton Rancān!

Es patiesi nesmu pārrakstīties: uzskatu sevi par novadnieku tāpēc, ka 1921. gadā esmu dzimis Daugavpilī, kur mani vecāki bija apmetušies pēc bēgļu gaitām Krievijā un tēvs bija tiesnesis. Būtu dzimis Višķos, bet tieši uz to laiku bija saslimusi "akušerka" (šolaik — ginekologe), un tā "nācu klajā" Daugavpilī slimnicā. Un šajā pilsētā nodzīvoju līdz 1931. gadam, kad mana māte ar saviem trīs dēliem pārcēlās uz Rīgu. Daugavpilī 1943. gada decembrī, kad biju iesaukts leģionā, dzima arī mana mīļā meita Baiba, pirmā no maniem pieciem bērniem. Tātad — abi esam Daugavpils zēns un meitene, un nevis dzimuši rīdzinieki. Daugavpili atgriezās 1941. gada novembrī, kad tā pašā gada 14. jūnijā lopu vagonos uz Krieviju bija aizvesti mana māte un abi vecākie brāļi (tā arī nezinu, kur Krieviemēs viņu kauliņi, kapu vietas).

Toreiz Daugavpilī sāku strādāt atjaunotā "Daugavpils Vēstneša" redakcijā par atbildīgo sekretāru, jo jau labi biju apguvis aviēnieka darba praksi "Jaunatnes Ziņu" redakcijā. Ar patiesu sirds dedzību gribēju kalpot novadam, kuru pa īstam sāku cienīt un kura tā laika traģiku izpratu. Kopā ar Konstantīnu Raudīvi, Zentai Mauriņai atbalstot, katru nedēļu gatavojām vienu Latgales gara dzīvei vēlitu atvērumu. Tajā bija novada literātu darbi un vēstures esejas. Avīzes redaktors bija līvānietis Eduards Zundāns,

stalts virs. Drīz nomira, tbc bacīlu sagrauzts.

No Daugavpils 1943. gadā tiku iesaukts armijā un ar pulkveža A. Plensnera gādību kļuva par kara ziņotāju, vēlāk Kurzemes cietoksni Kuldīgā vadīju turienes laikrakstu "Kurzemieks". Līdz 8. maijam. Man neizdevās evakuēties uz svešām zemēm, paliku tur, kur bija 19. divīzija un tur (Rucavā)

jumus un arī savstarpējās nodedzības. No Krievijā iegūto slimību sekām vēl pavisam nesenu rudenī ārstējās Gailezera slimnīcā veselī mēnesi.

Tad nāca lielās bēdas — 7. decembris, kad pārstāja pukstēt Baibas ilgās slimības, Jasmuižas jautājums un problēmas pagurusi sirds. Zinu kā viņa Rīgā klauvēja pie valdības, Kultūras ministrijas, Kultūras fonda un etilārā

nē. Pat ne tā, kā teicis mūsu klasiķis: nei-bāza roku kabatā, lai izvilktu... nēzdodziņu. Jasmuižas saimniecē, vēl dzīvai esot, spēku un gandarījumu būtu devis kaut dažs laipns vārds. Toreiz, tagad — jau par vēlu.

Baiba vēltija labus, sirsniņus vārdus mūsu pēdējā tikšanās reizē 30. novembrī manās mājās, kad daudz runājām par Jasmuižu, par viņas, ideālistes nodomniem un mērķiem, par novada labajiem cilvēkiem un ar viņas rūgtumu par to vienaldzību, ko saņēma "centrā" — "cilvēku Rīgā".

Pēc sava rakstura esmu gan laipns, gan lepnis un skarbs. Rakstos par viņu visā pilnībā redzams viņas darba mūža, viņas, kaut sirģstības, pienākums pret novadu, pašizlīdzības pašuzturēšanās tikums. Par to mans tēva paldies Jums, kas rakstījuši. Arī Baibas māsa Elinas, brāļu Mintauta, Pētera un Andreja ar ģimenēm. Zēl, ka to nav lasījuši tie, kuriem Jasmuižas liktenis būtu jāzina. Kaut vai Gaiļa, Berklava un Dripes kungī, Umblijas kundze un Il. Zircovļa patosa aparotais tēls, kurš pirms vairākiem gadiem, kad Livzemē Mazirbē Baibas vārdā ielūdzu viņu uz trimdas latgališu literāro darbu un katoļu garīgās periodikas pirmās izstādes atklāšanu Jasmuižā, vienladzīgi nonurdēja kaut ko nenozīmīgu un piebilda, ka tam viņam neesot laika (tik tāls brauciens...).

Daugavpils zēns un meitene reiz sapņoja tuvināt novadus. Kultūras fonda tā laika prezidents, būdams piesardzīgs populists, neticēja Baibai. Bet, vilks ar tiem, kas visvairāk mil savu ego un savus Kurzemes zvejniekciemus, kaut arī to cildenumu man neklājas noniecināt... Mēs, Rancāna kungs, turpināsim Baibas pasākto visu novadu latviešu tuvināšanas ceļu! Nodibināsim savdabīgu Baibas draugu klubam. Tajā nebūs mazums līdzjutēju. Runāšu ar Andri Vējānu, kas uzrakstījis jauku dzējoli par Jasmuižas

vēju, ošu saucēju un kopēju. Ja vajadzīgs padoms vai palīdzīga roka, allāž (kā viduslaiku bruņinieks) būšu jūsu atsaucis un palīdzīgs. Tāpat kā mani citi bērni.

Mans tēvocis un krusttēvs, diplomāts un senators kārlis Ducmanis (dzimis Raunas pusē) sava mūža otrajā pusē pārgāja katolicībā un viņa biktstēvs bija bīskaps Jāzeps Rancāns. Es septiņdesmito gadu beigās pievērsos katolicībai, ar bezgalīgu cieņu atceros eminenci kardinālu Julijānu Vaivodu. Par viņa pārāpbedīšanu no Aglonas dārzā pašā izraudzītās vietas uz bazilikas iekšējai zem iespaidīgām plāksnēm nesmu iepriecināts. Ar cieņu atceros viņā saulē aizgājušos bīskapus Zondaku un Nukšu, kuri man allāž sniedza draudzīgu atbalstu. Īpaši mīļi atcerēšos profesoru Henriku Trūpu, kas mani stiprinājis un mierinājis dzīves grūtajos un sāpju pilnajos brīžos. Ļoti izjutu viņa neseno atzīšanu, jo viņam allāž bija draudzīgs padoms Baibai. Tāpat kā bīskapam Cakulam, ar kuru kopā nācās darboties pie kardināla homiliju sakārtošanas. Viss četri viņi ir mani garīgie audzinātāji un morālie atbalstītāji. Tagad man ir liels pagodinājums — lūgums uzrakstīt savas žurnālistas un redaktora atmiņas grāmatā, kas Jāņa Broka vadībā top sakarā ar Julijānu Vaivodu 100. dzimšanas dienu šogad 18. augustā. Esmu gan ar savu personisko bēdu noskaņu drusku izsists no slieēm. Bet sakārtošos (tāpat 51 gada vecumā pēkšņi aizgāja viņa saulē mans dzīves lielais draugs Silvija Abzalone, kas savā laikā izkārtoja Baibas darba gaitu pārmaiņas no Rīgas uz Jasmuižu).

Lūk, dzīve reizēm ir bezgala īsa. Tāpēc "Festine lente" — steidzieties lēnām!

Jānis Pāvils Ducmanis

Baiba vēltija labus, sirsniņus vārdus mūsu pēdējā tikšanās reizē 30. novembrī manās mājās, kad daudz runājām par Jasmuižu, par viņas, ideālistes nodomniem un mērķiem, par novada labajiem cilvēkiem un ar viņas rūgtumu par to vienaldzību, ko saņēma "centrā" — "cilvēku Rīgā".

kopā ar māti bēgļu gaitās iestrēga Baibina. Un labi vien laikam bija, ka paliku, jo kā gan citādi būtu izbaidījies tās grūtības un pazemojumus, ko no smetnēs izjuta leģionāri. Redzēju gan viņu postu un vīra stāju, gan pazemo-

Sorosa fonda durvīm, bet tās neatvērās. Māris Gailis, Dripe, pirms tam arī Raimonds Pauls lepmi brauca garām pagriezīenam uz Jasmuižu, lai, tērpti smokingos, steigtos uz populistiķiem svētkiem (nāk taču vēlēšanas...) Rēzek-

Novadnieki pasaulē

BŪVĒM APJOZTS KONTINENTS

Lielāki vai mazāki "tiltiņi" mums "uzbūvējušies" ar vairākiem novadniekiem, kuri dzīvo svešumā. Tur ne tikai labi iekārtojušies, bet arī ieguvuši izglītību un daudz no savas prasmes ieguldījuši sabiedrības labā.

KENGURU zeme Austrālijā dzīvo Pāvils Aleksandrovičs, kura vecāki bija skolotāji Zaķišos, dzīvoja Aizkalnes pagasta Gubaniškos, Šusta ezera ziemeļu malā. Sīkāk par viņu bēgļu gaitām un to, kā Pāvils nokļuva tik tālu prom, varēs izlasīt Preiļu novada 1995. gada kalendārā. Šoreiz nedaudz par viņa darba mūža lielo veikumu. Pēdējā laikā P. Aleksandroviča kungs ar ģimeni vai viens pats bieži apciemo mūsu pusi un radniekus, personiski iepazīnāmieš pērnvasar. Vienmēr esmu apbrīnojams viņa milzīgo kūšājošo enerģiju, plašās zināšanas, erudīciju, arī literāras dotības.

Austrālijā Pāvils Aleksandrovičs pēc ieceļošanas 1951. gadā pirmos divus gadus strādāja valsts darbā pēc līguma

— buvēja ostu kontinenta dienvidos. Vienlaicīgi studēja būvzinātnes inženierzinības, 1957. gadā pabeidza Adelaides universitātes Tehnoloģijas fakultātes būvzinātnes nodaļu un četrus gadus pēc tam strādāja Vūmeras raķešu poligonā, Dienvidaustrālijas tuksneša zonā. Vairāk par trim desmitiem gadu viņam aizritējuši privātajos būvuzņēmumos gan kā projektu inženierim, gan projektu vadītājam un vēlāk — jau kā visas Austrālijas projektu vadītājam. Kopā ar viņu arī ģimene šo zemi izbraukājusi krustām šķēšām. Beidzot apmetusies Volongongā, pilsētā 80 kilometru attālumā uz dienvidiem no Sidnejas, okeāna krastā.

Lai labāk ilustrētu savu darbīgo dzīvi piektajā kontinentā, P. Aleksandrovičs

atsūtīja karti, uz kuras apzīmētas vietas, kur paceļas viņa darba augļi, nes labumu un svētību tūkstošiem cilvēku. Tie kā krāšņs gredzens ietver visu zemi, reizēm "ielaužoties" arī vidienē. Par autora un celtnieka interešu ne mazāk plašo loku liecina kaut vai daži nosaukumi. Pirmbūvētie darbojas jau desmitiem gadu, vairāki atraduši vietu pasta atklātnēs, kļuvuši par simboliem kā tilts Nūkaslā, zvanu tornis Karilons Kanberā un citi. Pēc viņa projektiem, viņa uzraudzībā un līdzdarbībā tapuši labības krātuves un elevatori (silosī) Austrālijas austrumos un dienvidos, tehniski ļoti komplicēta 11 kilometrus garā zemūdens līnija (dzeramā ūdens rore) Dienvidaustrālijā, par kuru būvuzņēmums Dillingham Contracti-

ons 1967. gadā saņēma uzņēmēju biedrības balvu. Lai arī 120 kilometrus garās šosejas projekts, kas uzbūvēta Ziemeļaustrālijā, bija vienkāršs, taču grūti realizējams fiziski tropiskā klimata dēļ, kur vasarās (kad pie mums ziema) temperatūra reti ir zem plus 40 grādiem pēc Celsija, lietus vētras izskaloja ceļus un tiltu pamatus. Viņam pieder dzelzceļu tilti Kvinslendē un jaunajā Dienvidvalē, šeit pat arī ūdens attīrīšanas iekārtas, ogļu elevatori, citas būves.

A. Rancāns

Attēlos: Pāvils un dzīvesbiedre Vera (malās) vidū — meitas no kreisās: Nikole, Lenore, Helēna ar savu vīru Trevoru, un Mišeļe; dzeramā ūdens attīrīšanas sistēma WSONG ar jaudu 100 miljonu litru dienā; labības krātuve

Intervija

AGROAPGĀDES
ATKLĀSMES

Zemturis: — Mans sarunu biedrs ir SIA "Agroapgāde" direktors Jānis Šņepsts. Un pirmais jautājums: kā sokas ar tirdzniecību?

J. Šņepsts: — Ne sevišķi. Mūsu zemnieki raduši meklēt rezerves daļas savai tehnikai vien tad, kad vecās salūzt, agregāts apstājas pusratā, bet darbs vēl nav pabeigts. Agrāk, rezervē, par to domāja reti.

Zemturis: — Vai, glabājoties jūsu noliktavā, nepalielinās to dārdzība?

J. Šņepsts: — Tā ir. Agrāk pastāvēja sezonas preču kredīšana no valsts puses, tāpēc to cenas nemainījās, tagad Latvijā par to vairs neviens nedomā. Mūsu valdība spriež, ka gan jau viss no sevis noregulēsies. Rezerves daļas jau tā dārgas pašas par sevi, jo mums ir paņemti banku kredīti to iegādei un "spiež" procentu nomaksas. Tas ir viens no iemesliem, kālab rodas uzcenojumi. Bez tam Latvijā neko tādu īpašu neražo, viss mums jāieved no NVS un citurienes. Ja cilvēks laikā nepadomā par to, kas būs vajadzīgs viņa zemnieksetas mašīnu un traktoru parkam, var gadīties, ka ekstrēmas vajadzības gadījumā to vai citu detaļu nav iespējams atrast. Mūsu valstī 95 procenti plaujmašīnu ražotas Krievijā, rūpnīcas noteiktā maksa, atvešana un nodokļi veido mūsu piedāvātās cenas. Rēzeknes rūpnīcā ražoto slaukšanas iekārtu pārdodam par 110 latiem. Lai pie tās tiktu, zemniekam jāpārdod laba piena govys. Lai iegādātos plaujmašīnu, tādu mums ir trīs simti, vajadzīgas jau divas govys. Mēs esam Čelinoģradas, kur ražo šīs mašīnas, rūpnīcas dīleri, vai latviski izsakoties, pārstāvji. Rūpnīcā tā izmaksā 400 dolārus, pie mums ar visu nodokli — 210 latus. Tā ka daudz neko nepelnām.

Zemturis: — Kādas rezerves daļas jūs tagad piedāvājat?

J. Šņepsts: — Dažādas, tajā skaitā arī lemešus arklīm, kultivatoru zarus, un citas, kas būs vajadzīgas pavasarī, kad sāksies zemes apstrāde. Vai tās zemnieki nevarētu iegādāties laikus?

Zemturis: — Jūsu SIA taču ne tikai tirgo?

J. Šņepsts: — Protams. Remontējam sarežģīto lauksaimniecības tehniku un automašīnas, izdarām tehniskās apkopes. Arī iznomājam kombainus "Sampo", kravas automašīnas. Par vienu kombainu darba motostundu pasūtītājs maksā 15 latus, šajā laikā var nopļaut hektāru labības. Degviela jāgādā pašam. Tādi mums ir divi kombaini, tos var uz ilgāku laiku iznomāt pagasts. Iznomājam tāpat traktoros MTZ-82 un "Valmet" ar izpiršanas tiesībām. Baltkrievijā ražotie MTZ maksā līdz četrus ar pusi tūkstošus dolāru, somu "Valmet" — 17.000.

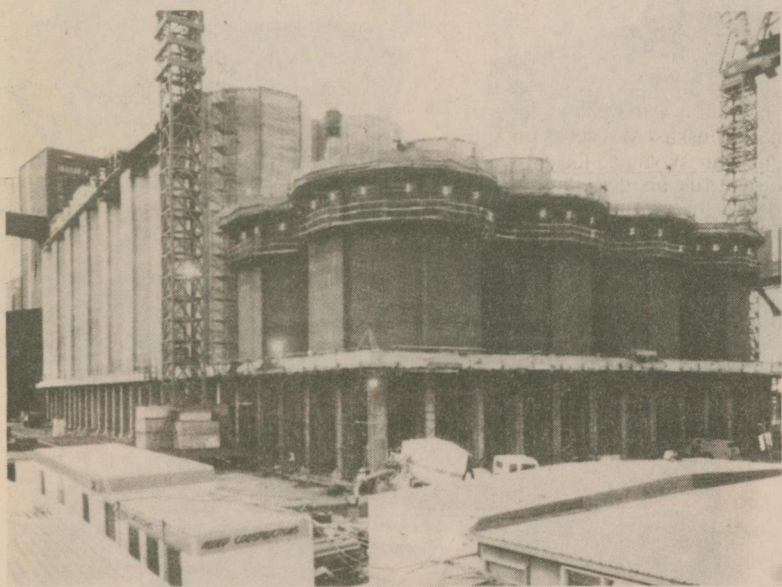
Zemturis: — Ko vēl pārdodat pircējiem?

J. Šņepsts: — Praktiski visu, kas vajadzīgs. Piemēram, kravas automašīna GAZ-53 ar dīzeldegvielas dzinēju maksā 40000 Ls, bet tās ekspluatācija ir lētāka, ar benzīna motoru pati mašīna lētāka, toties degvielas cena lielāka.

Zemturis: — Bet tiem zemes kopējiem un izmantotājiem, kuriem nav šo tūkstošu, ir kāds zirdziņš?

J. Šņepsts: — Par 400 latiem var nopirkt graudu veltījamo mašīnu, darbināmu ar elektromotoru vai arī rokām, pārdodam ratus un ragavas, visus aizjūga piederumus, govju slaukšanas ierīces un citu. Laipni gaidām gan bāzē, gan arī veikalos — te uz vietas un Preiļos.

A. Mežmalis

LAAS
EZERZEME'

**LIELS
PANĀKUMS**

Ar pozitīvu bilanci aizvadīto gadu noslēdza Latgales apdrošināšanas akciju sabiedrības "Ezerzeme" Preiļu nodaļa. Tas ir liels kolektīva darba panākums. Savlaicīgi, pēc dokumentu noformēšanas, veiktas visas izmaksas, parādu šajā ziņā nav. Nodaļa pateicas saviem pastāvīgajiem klientiem un darbiniekiem par uzticību un cer uz turpmāku ciešu sadarbību.

Gads vēl tikko sācies, viss darbs vēl priekšā un novēlam visiem daudz laimes personiskajā dzīvē, stipru veselību, panākumus vienmēr un visur!

Jūsu "Ezerzeme"

Šodien tas aktuāli

Sākums 1. lappusē

slimais dzīvnieks (suns, kaķis vai meža dzīvnieks), var saslimt arī kāveji, mednieki, ja apstrādā slimu dzīvnieku (dirājot ādas u.c.).

Kā novērst iespēju inficēties ar trakumsērgu:

- pasargājot sevi un bērnus no saskares ar klaiņojošiem dzīvniekiem (sevišķi suņiem, kaķiem, lapsām u.c.),
- 1 x gadā vakcinējiet pret trakumsērgu visus suņus un kaķus,
- ja ir aizdomas par dzīvnieka saslimšanu ar trakumsērgu, nekavējoties ziņot veterināriem darbiniekiem,
- ja cilvēku sakož dzīvnieks, nekavējoties meklēt mediķu palīdzību

Ko darīt pēc dzīvnieka koduma:

Ja cilvēku sakodis vai saskrāpējis dzīvnieks, vai tikai apskalojies-

- ievainojuma vieta nekavējoties jānoskalo ar ūdens strūklu, lai noskalotu siekalas,
- jāapstrādā ar joda šķīdumu,
- nekavējoties jāgriežas tuvākajā medicīnas iestādē pēc palīdzības,
- nedrīkst nogalināt kodēju dzīvnieku (suni, kaķi), to novēros veterinārie darbinieki 15 dienas un dos savu slēdzienu.

LĪVĀNIEŠI VĒLAS SAVU MUZEJU

Rajona deputātu padomes sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komiteja izskatīja un nolēma tālāk izvērtēt padomes apspriešanai līvāniešu iesniegumu par pilsētas muzeja atvēršanu. Šajā virzienā jau daudz pastrādājusi 1. vidusskola, savācot pulka materiālu par pilsētas pīr Daugavas un tuvākās apkāmes vēsturi, kultūru, tradīcijām, sadzīvi.

A. Mežmalis

LIETIŠKAM CILVĒKAM
PIEZĪMĀJU GRĀMATIŅĀ

Laika glābēji

- Divu cilvēku komiteja
- Korespondence - ātras atbildes
- Korespondence - nododiet tikai vienreiz
- Korespondences reģistrs
- Pie deleģēšanas skatīties, lai būtu izpratne
- Tikšanās reģistrs caur sekretāru
- Deleģējiet lasīšanu
- Konferences zvans tikai ar savlaicīgi iepļānotu dienas kārtību
- Lai sekretāre atbild uz vēstulēm
- Īsāki pieraksti un vēstules
- Lieko papīrgrozā
- Formas vēstules
- Laika plānošana un organizācija
- Vadības apmācība
- Izglītots / apmācīts personāls

Laika zagļi

- nepareizi novietotas lietas
- apmeklētāji (ieskrējēji)
- lieki traucēkļi
- runāšana
- garas vēstules
- gaidīšana uz cilvēkiem
- neveiksme deleģēšanā
- viduvējs personāls
- sagatavošanas trūkums
- informācijas trūkums
- korespondences aizkavēšanās
- informācijas aizkavēšanās
- materiālu, kas neattiecas uz darbu, apgūšana
- traucējošs telefons
- vāja organizācija
- kafijas pauzes
- vilcināšanās
- rutīnas detaļas
- slikti sagatavotas tikšanās

1995 KALENDARĀRĀ VERUŠOŠO

JANVĀRIS

7 — РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО
7—17 — Рождественские
святки
18 — Крещенский сочельник
19 — КРЕЩЕНИЕ ГОСПОДНЕ

ФЕВРАЛЬ

12 — Трех святителей
15 — СРЕТЕНИЕ ГОСПОДНЕ
25 — Вселенская родительская
суббота
26 — Неделя мясопустная

МАРТ

5 — Неделя сыропустная. Прощеное воскресенье. Заговенье на Великий пост
9 — 1-е и 2-е обретение главы Иоанна Крестителя
6 — Начало Великого поста
12 — Неделя 1-я Великого поста. Торжество Православия
19 — Неделя 2-я Великого поста. Память св. Григория Паламы
26 — Неделя 3-я Великого поста. Крестопоклонная
Примечание: Поминовение усопших совершается каждую субботу

АПРЕЛЬ

7 — БЛАГОВЕЩЕНИЕ ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ
15 — Лазарева суббота
16 — ВЕРБНОЕ ВОСКРЕСЕНЬЕ
21 — Великий пяток. Вынос Плащаницы
22 — Великая суббота
23 — СВЕТЛОЕ ВОСКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО. ПАСХА
30 — Неделя Фомина. Антипасха

МАЙ

2 — Радоница. Поминание усопших
6 — Выгч. Георгия Победоносца, небесного покровителя Града Московского
7 — Неделя 3-я, жен-Мироносиц
14 — Неделя 4-я, о расслабленном
17 — Преполование. Пятидесятницы. Водосвятие
21 — Неделя 5-я, о самарянинах. Св. Ап. и Евангелиста Иоанна Богослова
22 — Перенесение мощей святителя Николая
31 — Отдание Пасхи

ИЮНЬ

1 — ВОЗНЕСЕНИЕ ГОСПОДНЕ
10 — Родительская суббота (поминовение умерших)
11 — ПЯТИДЕСЯТНИЦА. ДЕНЬ СВ. ТРОИЦЫ
12 — День Святого Духа
13 — Третий День Святой Троицы
18 — Неделя Всех Святых
19 — Начало Петрова поста
25 — Неделя 2-я, Всех Русских святых

ИЮЛЬ

7 — Рождество Иоанна Предтечи
12 — СВ. ПЕРВОВЕРХОВНЫХ АПОСТОЛЫ ПЕТРА и ПАВЛА
18 — Обретение мощей преподобного Сергия Радонежского

АВГУСТ

1 — Преподобного Серафима Саровского
2 — Св. славного пророка Божия Илии
4 — Св. Мироносицы равноапостольной Марии Магдалины

9 — Великомученика и целителя Пантелеимона
14 — Начало Успенского поста.
Первый Спас
19 — ПРЕОБРАЖЕНИЕ ГОСПОДНЕ. Второй Спас
28 — УСПЕНИЕ ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ
29 — Третий Спас — медовый

СЕНТЯБРЬ

14 — Церковное новолетие
21 — РОЖДЕСТВО ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ
27 — ВОЗДВИЖЕНИЕ КРЕСТА ГОСПОДНЯ

ОКТАБРЬ

14 — ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ
28 — Димитриевская родительская суббота.

НОЯБРЬ

1 — Св. прав. Иоанна Кронштадтского. День прославления Новомучеников Российских
8 — Великомученика Дмитрия Солунского
26 — Святителя Иоанна Златоуста
28 — Начало Рождественского поста

ДЕКАБРЬ

4 — ВВЕДЕНИЕ ВО ХРАМ ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ
19 — Святителя Николая Чудотворца.

Z/S "ATMODAS" veikals

Preiļos, Raiņa bulvārī 9.

PIEDĀVĀ:

traktoru MTZ ātrumkārbu rezerves daļas, blīvslēģus, starplikas. Lielā izvēlē SIA "Ozols" mēbeles.

VEIKALS

pieņem pārdošanai apģērbu, apavus (pa sezonām), saimniecības preces, elektropreces.

Attēlos: SIA "Ozols" izgatavotie divāns (augšā) un krēsls, ko var izmantot arī gulēšanai, virtuves galdiņš kopā ar stūra pusmīksto divānu.

Igora Pliča foto.

TARO PASAKA NĀKOTNĪ

Katrs mēs gribētu ielūkoties nākotnē. Mūsdienu zinātne te bezspējīga, taču pavisam citādās domās metafizikas un maģijas apoloģēti. Un viens no veidiem, kā pāvērt nākotnes priekšskatu, ir Taro kārtis.

Tās izgudrotas (vai atklātas) pirms daudziem gadu simteņiem. Vairāki zinātnieki domā, ka senajā Ēģiptē, bet to pirmatnējā nozīme uz visiem laikiem pazudusi laika dziļēs. Visticamāk, ka šīs kārtis izmantotas reliģiskajās ceremonijās un rituālos. Precīzi zināms vienīgi tas, ka no Taro kārtīm cēlušās mūsdienu spēļu kārtis. No Viduslaiku Eiropas savu ceļojumu pie mums uzsākušās azarta spēles ar kārtīm.

Taro paciņa sastāv no divām daļām — 56 skaitļu un "galma" kārtīm (tās sauc par mazajiem arkāniem) un 22 sižetiski sarežģītām, kuras noslēpumainas un aizraujoši skaistas: te gan krīnolīnā tērptas dāmas un ševaljē skaistuli, gan gudrie vientuļnieki un gaišzīlie slīkoņi...

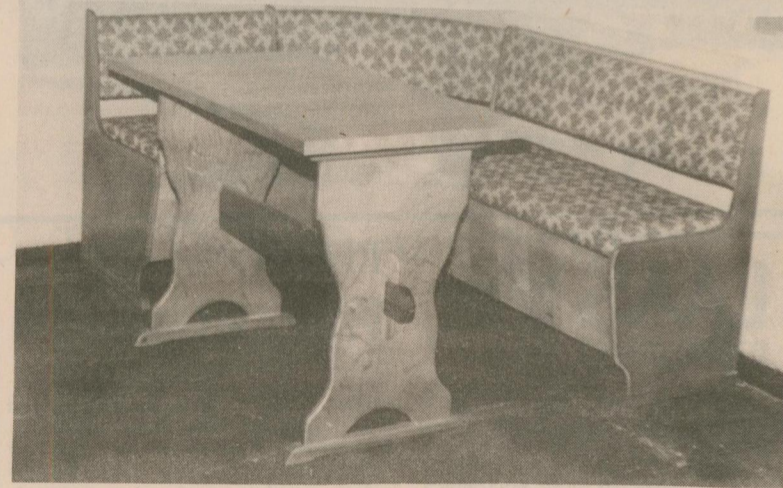
Noteiktā secībā izliktas šīs kārtis, pēc miljoniem cilvēku pārliecības, var pastāstīt par nākamību un, kā to gribētos, arī zināmā mērā pat palīdzēt to izmainīt.

Attēlā: krievu Taro paciņas vāks.

Pēdējā laikā Taro kļuvas par meditāciju, pašanalīzes un psiholoģiskās korekcijas svarīgu līdzekli. To simbolus zīmējuši pasaulslaveni mākslinieki, viņiem veltīti raksti filosofiskos žurnālos un masu izdevumos. Daudzām tautām ir savi, vispārāptīti Taro kārtu komplekti, kuri reizē ir arī brīnišķīgi lietišķas grafikas paraugi, tie slēpj cilvēka dvēseles pasauli. Tie ir priekšstatī par likteni, pieņēmumiem, nosacījumiem un saistīti ar nacionālajām kultūras tradīcijām.

Konsorcijs "Sibznak" šīs kārtis izdevis arī Krievijā, tās raksturīgas ar augsti māksliniecisku noformējumu, kas atbilst izdevniecību pasaules klases produkcijas prasībām. Strādājis spējīgs mākslinieks, kurš nav vēlējis savu vārdu darīt zināmu atklātībai. Mākslinieciskajām miniatūrām ir precīzs un augstvērtīgs poligrāfiskais izpildījums, iesaiņojums atbilst, kā mēs sakām, Eiropas standartiem: divos nodalījumos — kartona un plastikāta. Sagatavošanas darbi ritējuši veselīgu gadu.

Preiļu rajona

SIA "Agroapgāde"

Kazahijas A.S. "TENGIZ" dīlers BALTĪJĀ

RŪPNĪCAS GARANTĪJA

UZKARINĀMĀ PĻAUJMAŠĪNA

KS - F - 2,1 - B2,

tās rezerves daļas.

Ražība 0,91 - 2,3 ha/st.

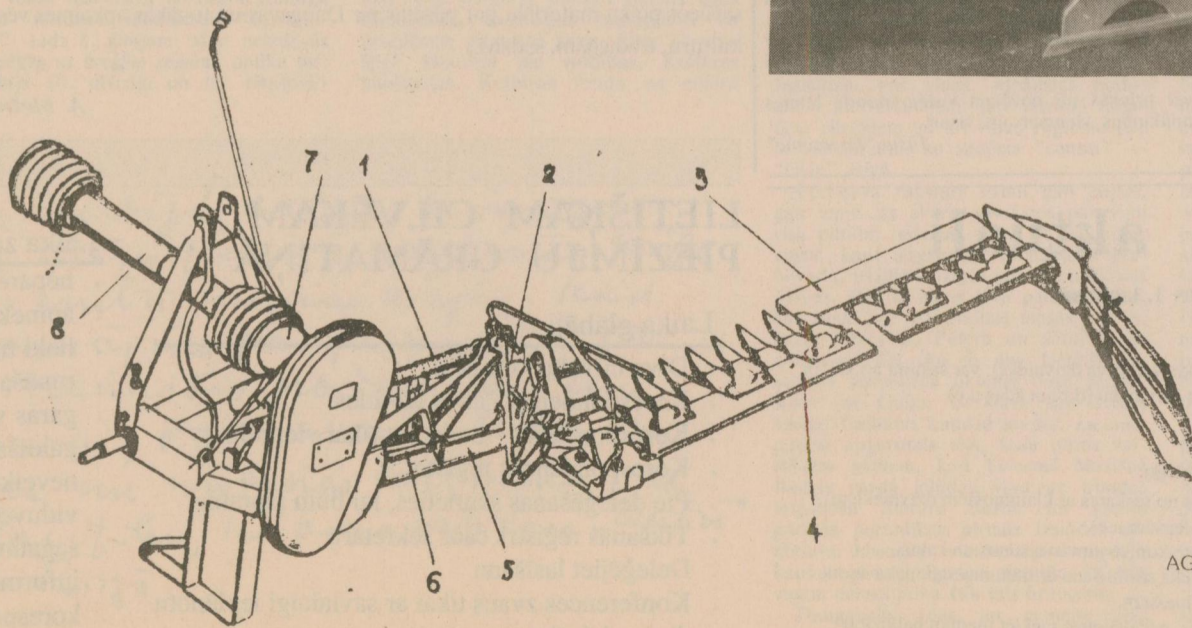
Darba ātrums 5 - 12 km/st.

AGREGĀTĒJAS:

T-25; T-40; MTZ; VALMET; URSUS

Cena: 210 Ls

Pieprasīt: Preiļu raj., Aglonas stac.
tel./fax 65056, 65053

PASKAIDROJUMI: 1 — pacelšanas mehānisms, 2 — šprengelis, 3 — vairodziņš, 4 — griezējaparāts, 5 — klanis, 6 — vilcējstienis, 7 — rāmis ar pievadu, 8 — kardānpārnesums, 9 — piespiedējs, 10 — uzkares brusa.

PRECES!

Rajona zemnieku konsultāciju birojs, Preiļi, Raiņa bulvārī 19, tālr. 22391 Redkolēģija.
Dibinātājs un izdevējs — A. Rancāna izdevniecība. Masu informācijas līdzekļa reģistrācijas apliecība Nr. 1609.

Iznāk no 1994. gada 30. decembra, reizi nedēļā — ceturtdienās.
Izdevēja norēķinu konts Bankas "Baltija" Preiļu filiālē Nr. 000468996.
Adrese: A. Upiša ielā 3-49, LV-5301, tālrunis 21516.

1 iespiedloksne, metiens — 2000.
eksemplāru. Iespiesta SIA "SAB",
Daugavpīlī, Valkas ielā 1.